

ΩΜΕΓΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Είκοστές και δεύτερον αριθμοδότες χρόνον
στην κλειστήν εδρεύομεν γην των Παρθενώνων.

Χίλια ετηκόσια κι' έτη
κι' όλα γάπηκα Μπαρι καλέτη.

Τών όρων μας μεταβολή, ενδιαφέρουσα πολλή.

Γράμματα και συνδρομαί—όχι εσθείας προς έμέ.

Συνδρομαί για κάθε χρόνο—δέν κτά φράγκα είναι μ όνο.

Γιά τά έξένα όμως μέρα—δέν κτά φράγκα και' στο χέρι.

Είκοσις Αύγουστου,
χαρμός του νέου μούστου.

Πενήντα πέντε συν ετηκόσια,
κι' ή Ρουμανία ξαναλευσθήκα.

Μετα τετραόσμη μέρα του Γαρέφη το μήνμα.

Τόν λεβέντη Πηλορείτη, τόν Γαρέφη μήν τόν κλαίτε,
ποφάγε δρό παλαιοκύλους κι' έπιασε πριν φάη τρίτο,
μά και σέξ με τούς γονεϊούς του δίχως δάραμα να λέτε :
πέει κι' άλλος μας λεβέντης, ή Μακεδονία ζητω.

'Στών' Αρκουδιάρηδων τόν' Ηγεμόνα, που μ' αϊμά τόδρεκτη πηδξ Ηκουάνα.

Ό καύμενος δ Βουρβόνος παραλόβωσε κι' άφριζει
και τόν Πατριάρχη βρίζει,
γιατί τουσταί' ένα γράμμα και σκληρά συκοφαντεί
τόν λαό της Βουλγαρίας με τήν ψευτολευντή.

Τόν καύμενο τόν Βουρβόνο, τόν καύμενο τόν Κοβούργο,
να παρξούν τόν λαό σου και να τού τόν λέν κακούργο
Πώς όβριστη κι' ό λαός σου, ποίονα τόν λαόν ή κρίμα,
και τόν Ιπποτών Ιππότην,
κι' έγιε κι' Ιστορία πρότης
δίχως στίγμα, δίχως αίμα :

Πώς καλή για τόν λαό σου στόμα' άνοιξανε θρασύ ;
να σε χαιρέται κι' έμεινος, να τήν χαιρέσαι και σύ,
κι' άσκημοός για τούτου δέξου τού Κερύλου της Βλαχίας,
που κι' αυτός ξεριξ' μαζί σου τήν φαρμάκι της όχλης.

Πώς καλή, κι' ό Πατριάρχη, άποστάμιας διαβόρους
να νομίζη τούς Βουλγάρους ;
"Όμως σύ, λεπτε Βουρβόνο,
και κλειτών προφύγιον γής.

που με φλόγες' Αγγιχίου λαμπεις' στην Εδρώπη τόρα,
τόν' Ιωακείμ τόν τρίτο σάν μακροθύμως συχώρητα,
κι' από τόσα του λαού σου μακροσυγγήματα παντοία
τίποτα σωστό δέν μένει παρά με συκοφαντία.

Πώς όβριστη κι' ό λαός σου κι' άπαισιόχρητος κι' άσυστόλως,
άγαθος' Ισραηλιτικός, έπου δέν ύπάρχει δόλος ;
Έρωτξ κι' ή Λευδαρική θλιβερή και μαυροσφρα
πως κι' ό κύριος Πετρώφ άπετυμωμένη τάρα.

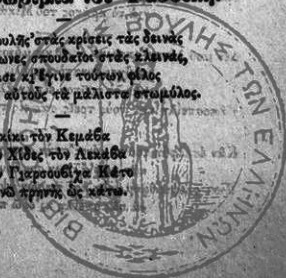
Τόν καύμενο τόν Κοβούργο τόν ύπερταξάν καλή,
τούφερε κι' ό Πατριάρχη ένα κατόν τήν χολή,
κι' έξέμνη, τότε πιά
κι' έφρασε τήν άνθρωπική,
κι' έλπεμόνησε τόν γένος κι' από κύριος Βουρβόνος
έγινε χωρίς να θέλη τόν' Ουγουστούδωρον όνος.

Κραχία τών Κομμουνιστών ή δουλοπνομος άγίαλη
κι' όβριζόνου μαύροι λύκοι βρομερής λυκοφωλαξ,
κι' ό Κοβούργος Φερδινάνδος έρχεται μ' αυτούς να θέλη
και Βασιλική πορφόρα... μούτρα και για Βασιλάρη !

Τών' Ιαπωνών άποστολή και γνωριμία του Κασουλξ.

Σάν έμασε κι' ό Φασουλξ, σ' άς κρίσεις τας δεινας
πως ήλθαν τρεις Ιάπωνες σπουδαίοι τούς ελληνούς,
έπηγε και τούς γράφεισ κι' έγινε τούτοις άλλος
κι' έπιασε τούτους προς αυτούς τήν μάστιγα σταμάλοσ.

Φ.— Τόν Χοκίε τόν Κεμπίξ
και τόν Χιδεξ τόν Λιαβιξ
και τόν Γικουσιόβιξ Κέσο
προσκύνησ πρηξ ός κατόν.

Σεις ποῦ πέρατε πχάνα
τὰ διάφορα τὰ κράτη
νὰ σπουδάσετε πολλά.

Καλῶς ἦλθατε στὴν μάννα,
ποῦ μαζὶ με τὸν Κορράτη
μέσ' στῆς δάφνας τῆς γαλιῆ.

Τὰ διάφορα τὰ μέρη
περιττὸν νὰ μελετᾶτε...
ἔδω πέρα στὸ λιμῆρι
τῆς εὐκλείας σταματᾶτε,
ποῦχει ζηλευτὸ Ντοβλέτι
κι εἶναι κράτος γιὰ μελέτη.

Παλληκάρια τοῦ Γαλοῦ,
νὰ μὴν πάτε πῶρ' ἄλλου.
Ἐδῶ πέρα στὴν Ἑλλάδα,
τὴν εὐδαίμονα κοιλάδα,
στάδιον ἀνοίγεται
κι ἀπ' ἔδω μὴ φύγετε.

Ἐστὸ Ρωμαῖκο τὸ γένος
δὲν ἔξοδύεται χαμένος
ὁ πολῦτιμος κείρος.

Καὶ καθ' ἅπαντα τὸν χρόνον
τὸ πολιτεύμα του μόνον
μελετᾶτε σοφάρως.

Μελετᾶτε, μελετᾶτε,
καὶ με σέψιν σταματᾶτε
στὴν ἐδρόνητοιο μητέρα,
ποῦχει πλοῦσιον τραπεζῆ...
ὅ, τι θέλετ' ἔδω πέρα
δὲ τὸ ἔρῆτε, Γραπυῶνιου.

Καλῶς ἦλθατε κι' οἱ τρεῖς σας ἐκ τῆς γῆς τῶν χρυσαυθῆμων
στὸ καμῖν τῶν πολέμων,
ὅπου συγγλονετὶ τὸν Αἴμων.

Ἐπαινος εἰς τὸν Μικάδον, ποῦ σοφῶς καθ' ἅλα κρίνω,
οἷς ἀπέστειλε τούς τρεῖς σας ἐκ τῆς χώρας τῶν κεντρῶνων
στὸ πολιτεύμα τους
καὶ Ρωμαῖκὸν ἀσπροποστούς.

Καλῶς ἦλθατε ἔδω πέρα νὰ δικαιοδύσετε
καὶ νὰ μετὰ σπουδάσετε,
καὶ νὰ πάρετε μαντέμα κάθε νόμου, κάθε κλάδου,
γιὰ τὸ κράτος τοῦ Μικάδου.

Δὲν μοῦ λένε, Γραπυῶνιου, τέχα μόνος ὁ Μικάδος,
ποῦχει δυνατὴ κεφαλή,
ἐν σὲ ποῦτοι εἴπαν ἄλλοι
ν' ἀποστειλῆ καὶ τούς τρεῖς σας εἰς τὴν πλάσιν τῆς Ἑλλάδος;

Ἐκὲν ἐσπέφθη τοῦτο μόνος στὴν σοφίαν του κεφαλήν,
κἀν κατ' ἄλλων συμβουλίαν,
εἶναι σέψιν θαυμασίαι καὶ κινῶν ἐπισηλότερα
νὰ σας στείλῃ κι' ἔδω πέρα.

Μέσα στὸν δίκῳ μας τόπο
δὲν θὰ χάσετε τὸν κόπο,
κι' ἂν καθουριστὸς ἀέρας μέρα νύκτα κοπανᾶται
ὁ κείρος ἐπὶ ματαίω' στοῦς Ρωμαῖκούς δὲν δαπανᾶται.

Κι' ἀληθινὰ λογιζέται μακάριος κι' εὐδαίμων,
ὁ κίτρινα βλαστήματα τῆς γῆς τῶν χρυσαυθῆμων,
εἶσινος ποῦ πρὸς ἔρευαν' στὸ κράτος τοῦτο μένει
καὶ πρὸς τελετωποιῆσιν πάσης σπουδῆς ἐν γένει.

Κύτταξε τὴν Ἀκρόπολι, καμῖνε Γραπυῶνιου,
μόνο μ' ἐκείνην κόδομο τοῦ καθένος τὸν βῆχ.
Κύτταξε τὴν Ἀκρόπολι, Κεμάδα καὶ Λεκάδα,
κι' ἄς πάρη κάβο κι' ἡ ἔρη τῶν Γραπυῶνιων γλάδα.

Κυττᾶτε τὴν Ἀκρόπολι καὶ πῶστε πρηγεις...
Ἄπτέρου Νίκης, εἰν' ἐκεῖ ναὸς περιφανῆς.
Τῆς Νίκης τῆς ἐκόφισμα γιὰ πάντα τὰ φερέα
καὶ μένει' στὸ Ρωμαῖκο καὶ νῦν καὶ' στοῦς αἰῶνας...
μὴν τὴν ζῆτητε τῶρ' ἄλλου τὴν φερωτὴ κυρά,
κτῆμα δικά μας εἶμινε μέσα' στοῦς Παρθενῶνας.

Κυττάξετε κατάπληκτοι τῆς Νίκης τὰ τεμένη...
σεῖς νικηταὶ προβάλλετε κι' αὐτὴ δίκη μας μένει,
καὶ μ' ἔσα κι' ἂν τῆς κάνετε καὶ σεῖς οἱ κεντρῶνιους
κοιμᾶται πάντ' ἀφ' ἐρωτητῆ μέσ' στοῦς Ρωμαῖκοὺς τούς Ἄρηδες.

Ὅσο κι' ἂν καλεῖσθε τῶρα μάχημοι πολέμων ἄνδρες,
πλὴν ἐκείνη, προσάλλετε,
δὲν πετᾶ περικαλλῆς
στοῦς πολεμιστὰς τῆς Ἄποιο, πούγουνε γιὰ μάτια χάνδρες.

Μόνος στοῦς Ρωμαῖκούς πηγαίνετε, πούγουνε κοικουδάγιας μάτια,
καὶ καθ' ὅπουσιν τὴν ἄκοινη,
καὶ κινῶμενοι κροῦσι,
καὶ σκαλεῖται φορωμένα κἀνοῦν τὰ χυρα κομμάτια.

Ἰδέτε καὶ τὸ Στάδιον, μαρμαρίνον κειμήλιον,
λαμπρῶνον τὸ Βασιλείον.
Παταῖτε γῆν τῶν Ἀθηνῶν,
ἐκείθεν μὲν ὁ Παρθενῶν,
τῆς δόξης τὸ Παλλᾶδιον,
ἐκεῖθεν δὲ τὸ Στάδιον,
ὅπου καὶ ἔνοι Βασιλεῖς ἦλθαν αὐτοπροσώπως
κι' ἐκάθισαν' στοῦς θρόνους του... ψυχολα μου τί τόπος!

Ἦτε καὶ σεῖς νὰ δρέψετε γλωσσὸν κοτῆνον κλάδον,
καὶ πῆτε οἷς παρακαλῶ' στὸν χύριον Μικάδον
εἰς προσεχεῖς Ἀγῶνας μας τὴν γῆν τοῦ Παρθενῶντος
κι' εἶσινος νὰ τιμῆση,
νὰ πάρη σὰν τὸν Ἄνακτα τῆς οἰλῆς Ἀλθῖονος
δουρὸς ἐπιδημῆση
τῆς Ἀλθῖας κοτῆνον...
νὰ δώσῃ' στοῦς κεντρῶνους.

Ἐσεῖς οἱ κεντρῶνιους, οἱ τόσον δοξαμένοι,
ποτὲ σας δὲν θὰ νομᾶτε κὲν πράγματος σημαῖσι
ἐνα τοῖστος κλάδος
ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος.

**Κρομούλικο στηλιό:
στών Βουρόδων τὸ κίλιό.**

Ἐ τῶν κοτιῶν ζήτημα σπουδαίως μελετᾶτε
ἂ σο γι' αὐτοὺς τὸν Ἀνακτα τῶν Ἀγγλων ἐρωτᾶτε,
καὶ μὴ τοὺς κοτιῶν μαζ κυχήμερον τυρβάει
καὶ γὰρ διαμάντι τιμωλὴ στὸ στῆμα του τοὺς βάζει.

καὶ τώρα στὸ Μαρσιεβαδ χάριν αὐτῶν καὶ μόνον
στὸν Φερδινάνδον μίλησε, τὸν εὐγενῆ Βουρόδον,
καὶ τοῦτε: «στὰ θηρία σου νὰ πηρᾶς σαρωθῆρα
νὰ φέρωνται' σ' αὐτὸς Ἕλληνας καλλιτέρ' ἀπὸ τώρα.

Ἐρεῖς πῶς εἶμαι συγγενῆς στεντάτος μ' ἐκείνου,
ἐκεῖς αὐτοῦ μοῦ χάρισαν κ' ἔνα σωρ κοτιῶν,
κ' ὁ Στόλος των εὐχόθηκα σὺν τῶν Τζῶν-Μπούλ νὰ γίνῃ
μεγάλος ἐν εἰρήνῃ.

Ὁ σὲ, τῆς Ἀπο παιδιὰ γενναία,
καλὸς σὲ βόρα, κ' ἀκούσε νῆα.
Μὰ καὶ ἂ Βουλιὰ μας δὲν λειποσυγῆ,
κοιμὰ κ' ἐκείνη που τὸρ ἀργᾶ,
καὶ δὲν θὰ πῆτε στὰ θεωρεῖα
νὰ προστίθετε μὴ ἐπιτορεῖα.

Τίσα κοτιῶν μόνον κλεισμένα,
κ' ὁ Βασιλεὺς μας λείπει στὸ ἔνα,
καὶ τώρα κἀνεὶ κ' ἄυτος ἐκεῖ
τὴν διακτὰ του τῆν τὰ κ' ἔνα.
Τὸ κράτος ὅμοι δὲ καὶ κινεῖται
κ' ὁ Κόντες βρεῖ μὴ τὴν δουλειὰ,
κ' ἔνα κλεισθὸς Αἰὲ-Ἀδ-Μπεντὰ
καὶ σὺν τῶν ἑσῶν καὶ Βουλιὰ.

Ἄλλ' ἄν ὡς ἐκ τοῦ καινοῦ ἀργῶν τὰ Βουλεντήρια,
κυττάξετε, παρακαλῶ, τὰ τὸς ἀποδουτήρια,
ὅπου κ' ἔγῃ καμμιε ροὰ πηγαῖνο πρὸς νεροῦ μου
μὲ λύσαν κακαρώμενος τὰ τέρατα τοῦ Κρομού.

Κυττάξετε τὰ θέατρα, τοὺς κώμους, τὰς βαλίας,
κυττάτε καὶ τοὺς πρόφυγας τοὺς ἐκ τῆς Ρωμυλίας,
ποῦ κἀθηκαν τὰ σπήτια των κ' ὑπέφεραν μαρτυρία,
κ' ἔμεις ἐκάνκαμ γι' αὐτοὺς πολλὰ συλλαλητήρια,
καὶ διαμαρτυρήθημεν ἐγτόνος, στὰς Δυναμίς,
κ' ἐκείνη μὲς ἀπνηστῶν δι' ἀνοικτῆς καλέμας.

Καθ' ὅσον ἀγκυράκτης τὸ στήθος μας πῆξαι,
καὶ δέσαστε τοῦ Βουόδα σας καὶ σὰς οἱ Γρακονίκοι
νὰ σράξουν κ' ἄλλους Ἕλληνας οἱ Κρομῆ οἱ τρωφλοδοταί,
γὰρ νὰ μ' ποροσέτε καὶ σὰς, πρὶν ἀπ' ἰδοῦ τὸ στήφιατε,
κ' ἔνα συλλαλητήριό Ρωμυλίτικο νὰ ὀψτε,
καὶ κατ' ἐκείνων μεθ' ἡμῶν ἀνάθεμα νὰ ρίψτε.

Πρὸς τὸ παρὸν ἐπικρατεῖ στὸ κράτος ἡμεῖα
κ' οἱ μὲν κ' οἱ δὲ τοὺς πρόφυγας ἔχοντες νὰ προστατεύσωμεν,
κ' ἂν καὶ τοῦ κράτους θέλετε νὰ ὀψτε τὰ Ταμίε,
προσθάστε παρακαλῶ προτοῦ νὰ δραστηροῦσων.

Δὲν ἔρετε πῶς λαχτάρω νὰ μ' ἐκείνη ἐσέει...
κ' καὶ Πανεπιστήμιον ἐποροτινῶν
κ' ἡ λάρπου Ἀλασκιά, μὴ σορ
ὅπως βλεπῆ κατ' αὐτὰς δεκακόλων μεταλλοῦς
ἢ τῆς σοφίας Ἀθηνᾶ καὶ τοῦ Διὸς ἢ κρομῶν
καὶ σκουμα γίνε: ἔξανα νὰ κἀν ἡροῦς τῆς δέρου.

Ἐδῶ κι' ἐκεῖ πετάξετε
 μὲ φαντασίας ἄλλατα,
 καὶ σεβαστὰ κυττάξετε
 προγόνων μας ἀγάλματα,
 τοῦ Κοραΐ τοῦ Χιώτη,
 τοῦ Ρήγα, τοῦ Δεσπότη.

Ἐμεῖς τοὺς βαρβάρηκαμε τόσο καιρὸ κι' ἐκείνους
 ἔμπροστά μας νὰ τοὺς βλέπωμε βωβούς καὶ μαρμαρίνους.
 Ἐν τούτοις σὲς ἂν θέλετε ἔμπροστά τους γονατίσετε...
 σὰς τοὺς πουλοῦμε... πάρτε τους ἰστὸ Τόκμο νὰ τοὺς στήσετε.

Διαβάσετε τὸ Σύνταγμα καὶ κάθε του θεσμὸν,
 ποῦ ἴσ' ἂν Ἕλληνων κρέμεται τὸν πατριωτισμόν.
 Κυττάξετε πολιτικούς καὶ πολιτευομένους,
 ὅπου σὰν Δράκοι τὸ φρουροῦν ὡς ἀγκυραν τοῦ γένους,
 κι' ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ παπῆ καθβάλα τῶν ἀντίδρακ,
 καὶ τοῦτος εἶναι: γιὰ τὸν Ζῶπ κι' ἐκείνους γιὰ τὰ σίδερα.

Καὶ τυπωμένα σχέδια διαβάσετε κι' ἀτύπωτα,
 κι' αὐτὸς κι' ἐκείνους κάθε τι
 φαίνεται τώρα πῶς ζητεῖ,
 ἀλλ' ἂν κυττάξετε καλὰ κανεῖς δὲν θέλει τίποτα.

Νὰ διοικήσεις, κουτοί, γιὰ μεγάλους καὶ μικρούς,
 εἰς ἡμέρας ἐκλογῶν ἀναστίνετε κεφρούς,
 πάρτε τὰ προγράμματα μας, σωστικὰ κηρύγματα,
 πάρτε καὶ γραπτῶν σκινίδες γιὰ θεσμῶν στρίγματα,
 τὰς σκιάς τῶν προπατόρων καὶ τὰς ἱεράς των θύκας,
 τῆς Ἐλῆρ καὶ τὸ Κορδῶν καὶ τὴν φύλα τῆς Μαρίκας.

Πάρετε παρακαλῶ
 τὸνε κι' ἄλλο μας καλό,
 κι' Ἀστυνομικὰ μοντέλα
 καὶ τραβήξετε κορδέλα.

Ἐστους νόμους τοὺς παλῶν καὶ τοὺς προσφάτους
 τρυφήστε καὶ σὲς μετ' ἀπληστίας,
 κι' ὅσο γιὰ τὴν σεφάλια τοῦ κράτους
 ῥωτᾶτε καὶ τὸν Κύρο τῆς Ἐστίας.

Κι' ἂν πᾶτε στὰς Μικῆνας κι' ἄλλα μέρη
 καὶ λαγκαθιάς περάσετε καὶ δάση,
 τὸν νοῦ σας μῆπως μέρα μεσομέρι
 κάποιος λογοτομολόγος σὲς πιάσει,
 κι' ἐνθυμηθῆτ' ἐκείνον τὸν Ἄμποι
 καὶ μᾶς εἰπῆτε τότε: τί χαμοποῖ;

Σὰς βεβαῖα πῶς τώρα μετ' ἄλιγον
 θὰ κἀνωμε Στρατοῦ Ἰποστρατήγων,
 κι' ἂν ἄγικαι μέρακι μείνῃ ἔδῳ πέρα
 μὲς στὸν κοινοστέρφανον αἰθέρα,
 θὰ ἴδῃ, ὡς Κάτο, Χίδες καὶ Χοκίκι,
 τὴν Θούελλα, τὴν Δόξα, καὶ τὴν Νίκη,
 τὰν τιτορπλίτικα μας τὰ σπουδαία,
 ποῦ συμβολίζου καθεμὰς ἰδέα.

Τὴν Δόξα θὰ τὴν ἔρῃτε μὲς στὰ γάλα μας,
 τὴν Νίκη μὲς στὸς λόγους καὶ στὰ σάβια μας,
 τὴν Θούελλα στὰ δόλιχα τὰ κεφάλια μας.

Ρωμῶν σὺνέρονται, τὰ δόντια τρέξου,
 κι' ὅλο συσκέπτονται καὶ ψυθιρίζου,
 πάντα συσπῆναι καὶ ψυθιρίσματα
 καὶ στὸ κρεβάτι στριφογυρίσματα.

Κυττάτε γύρω πόσο σωτήρες!
 τί γενναίους, τί χαρακτήρες!
 Τυφλά ἔμπροστά των νάχουσι Ἐβροῦτοι...
 βάρδα φουρνέλο, ἔρωμῃ μαρουτί.

Ἰπὸ κωφῶν ἀκούεται ψυθιρισμὸς καὶ κρότος,
 καπνίζου ἀποτοίγαρα, καπνίζου κεφαλαί,
 κι' Ἀριστογείτονες πολλοὶ βαδίζου εἰς τὸ σκότος
 ἐν μύρτου κρύπτοντες κλαδί μαρκοῦτοι ναργιλέ.

Τὰ τῆς Ἑλλάδος τῶρα πᾶσι καὶ βλάστηματα,
 καὶ τώρα τῦρτε, ζῆλευτὰ τῆς Ἄπω μας βλαστήματα,
 ἰστὸ Τόκμο καὶ στῆν Ἰεδῶ
 κι' ὁ νοῦς σας πάντα νὰν ἔδῳ.

Νὰ πῆτε πῶς γνωρίσατε τὸν Φασουλῆ τὸν κοῦκο,
 νὰ πῆτε χαιρετίσματα πολλὰ καὶ στῆν Χαρούικα,
 κι' ἂν ἔλθῃ κάποτε κι' αὐτῆ στὸν τόπο τὸν τραμποῦκο
 τότε δὲν θάχωμε κι' ἐμεῖς ὑποδοχῆς σουρτουκο.

Εἰς τὸ καλό, Κεμάδα μου, Λεκαβά, Γκαρσουβίχα,
 σὰς χαιρετῶ κι' ὁ Φασουλῆς,
 κι' ἐκεῖ ποῦ πᾶτε, προσφιλεῖς,
 φροντίστε παρακαλῶ νὰ ἔρῃτε καὶ τὸν Μίχα.

Καὶ καρπόσιαι ποσειλίας,
 μ' ἄλλους λόγους ἔγγυλίας.

Παλμοί, φλογῶδες πάθος κι' αἰσθήματος ἀβρότης,
 ποιήματα Σοφίας Οἰκομνηδίου πρώτης.

Διὰ πᾶσαν ἔργασίαν ὁ Φωρμὸς θὰ σὲς σπυθήσῃ
 τὸ λαμπρὸν Τυπογραφικὸν Ἐδοστῆριον τοῦ Διονύσιου.
 Ὅ, τι τυπωθῆ σὲ τούτῳ βγαίνει πάντα θαλασσῶ...
 ἰστῆν ὁδὸν τοῦ Πραξιτέλιου, σὲς ἔων ἀρεθμὸς ἀνῶ.

Φραγκίσιος Κωνσταντίνος, ἱστορογράφους κρήνης,
 ἐκ τοῦνο ἔδραται καθέως τῆς μόδας διασότης.
 Τὴν ἔστυ τῶν ναλοναυοῦ κι' ἐγὼ καλῆ τῆν βροίκω
 μονάχα γιὰ ἰστίες κοστούμι σὲν Φραγκίσιω.
 Μαγεῖται τοὺς πελάτας του καὶ λεβεντῆ τοὺς θίγει
 καὶ ποῖον ἄλιγον ποῖον τὸν κῆνος φηγοῦσι.
 Διὰ πρὸς τοῦνο σπεύσεται μετ' ἄλλους τὸ διάκμων...
 ὁδὸς Σαδίου, κῆνωσι εἰς τὸ γινώσκον Ἀρσῆμιον.